Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 17. Warszawa, dnia 15 czerwca 1938 r. Rok XXI.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

III. PISMA OKÓLNE.

Poz. 90 — Pismo z dnia 2 czerwca 1938 roku o udziale samorządu terytorialnego w kosztach sporządzania regionalnych planów zabudowania (BO. 18 12-10) . . . . . . str. 302

91 — Pismo z dnia 3 czerwca 1938 roku o medalu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na pamiątkę złotych godów małżeńskich. (GL. 80-85) . . . . „ 302

92 — Pismo z dnia 8 czerwca 1938 roku o opłatach stemplowych od podań (próśb) o pozwolenie na noszenie broni, wnoszonych przez urzędników i funkcjonariuszów państwowych (AP. 38-39). „ 302

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr Nr 37—39.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1938 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zmiany rozporządzenia o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu . . . . „ 303

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 maja 1938 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie przymusowego umieszczania w przytułkach i domach pracy przymusowej w województwie łódzkim . . . . . . „ 303

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Komunikacji w sprawie odbywania w roku 1938 służby pracy na podstawie art 79 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym . . . . „ 304

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 25 maja 1938 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Komunikacji o uzupełniającej służbie wojskowej . . . . „ 306

II. MONITOR POLSKI Nr Nr 122—127.

A.
III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

90.

PISMO OKÓLNE

z dnia 2 czerwca 1938 r.

o udziale semorządu terytorialnego w kosztach sporządzania regionalnych planów zabudowania.

(Nr BO. 18-12-10)

Do

Urzędu Wojewódzkiego: 1) w Białymstoku, 2) w Kielcach, 3) w Krakowie, 4) we Lwowie, 5) w Toruniu, 6) w Poznaniu, 7) w Stanisławowie, 8) w Łucku, 9) w Warszawie, 10) w Katowicach.

Przewodniczący komisyj regionalnych planów zabudowania zwrócili się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wydanie decyzyj w kwestii udziału zainteresowanych związków samorządu terytorialnego w kosztach sporządzenia regionalnego planu zabudowania.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że w myśl przepisów art. 37 prawa budowlanego w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 405) „o podziale kosztów sporządzenia takiego planu pomiędzy poszczególne gminy orzeka Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek przewodniczącego właściwej komisji (art. 23) z uwzględnieniem ilości mieszkańców zainteresowanych gmin oraz stopnia korzyści, jakie odnoszą poszczególne gminy z wykonania planu zabudowania". W trakcie sporządzania regionalnego planu zabudowania byłoby możliwe pobieranie zaliczek na poczet przyszłych kosztów wówczas, gdy zainteresowane gminy wyrażą na to zgodę. Poza tym możliwe jest pobranie z góry części kosztów sporządzania planu na podstawie uchwały właściwej komisji regionalnego planu zabudowania i zgodnie z cytowanymi powyżej wymaganiami art. 37 prawa budowlanego. Część kosztów—aby uczynić ją mniej uciążliwą dla gmin — powinna być rozłożona na szereg lat, odpowiadający przypuszczalnemu terminowi ukończenia regionalnego planu zabudowania.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Urząd Wojewódzki o zakomunikowanie tego wyjaśnienia Przewodniczącemu właściwej Komisji Regionalnego Planu Zabudowania*).

(—) inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

*) Ostatni ustęp nie odnosi się do Urzędów Wojewódzkich w Warszawie i Katowicach.

91.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 czerwca 1938 r.

o medalu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na pamiątkę złotych godów małżeńskich.

(Nr GL. 80-85)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Na obszarze województw zachodnich istnieje do chwili obecnej oparty na dawnej praktyce zwyczaj, iż małżonkowie obchodzący rocznicę t. zw. złotych godów małżeńskich (50 lat pożycia od chwili zawarcia związku małżeńskiego) zwracają się do Głowy Państwa z prośbą o upominek względnie datek pieniężny. Zwyczaj ten w latach ostatnich zaczął się coraz szerzej rozpowszechniać także na obszarze innych województw.

W związku z tym Pan Prezydent Rzeczypospolitej zaaprobował projekt zastąpienia datku pieniężnego medalem pamiątkowym. Medal ten, projektowany przez artystę rzeźbiarza Lewandowskiego, wykonany przez Mennicę Państwową w srebrze — swymi walorami artystycznymi będzie stanowił godną rekompensatę datku pieniężnego i zastąpi tradycję obcą—tradycją polską.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

92.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 czerwca 1938 r.

o opłatach stemplowych od podań (próśb) o pozwolenie na noszenie broni, wnoszonych przez urzędników i funkcjonariuszów państwowych.

(Nr AP. 38-39)

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z pismem okólnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 lutego 1933 r. Nr AP. 38/29 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 3/1933, poz. 42) jeden z Urzędów Wojewódzkich podniósł kwestię — czy postanowienia art. 22 ust. 6 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807) odnoszą się również do wnoszonych przez urzędników i fukcjonariuszów państwowych podań o wydanie pozwoleń na noszenie broni czy też jedynie do samych pozwoleń.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, iż wspomniane postanowienia odnoszą się jedynie do pozwoleń na broń, a nie do podań o wydanie pozwolenia. Podania te podlegają opłacie stemplowej w wysokości 5 zł. i po 50 gr. od każdego załącznika na mocy art. 145 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 64/1935, poz. 404).

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 25 maja Nr 37 Rok 1938

Poz. 312. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1938 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycielskich do nauczania techniki reklamy, stenografii i pisania na maszynach w szkolnictwie zawodowym.

Poz. 313. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 maja 1938 r. o zmianie tabeli tarowej stanowiącej załącznik do § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. — Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej.

Poz. 314. Oświadczenie Rządowe z dnia 6 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia układu pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem o ubezpieczeniu społecznym, podpisanego w Warszawie dnia 29 kwietnia 1937 r.

Poz. 315. Układ pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem o ubezpieczeniu społecznym.

Poz. 316. Oświadczenie Rządowe z dnia 2 kwietnia 1938 r. w sprawie złożenia przez Honduras dokumentu ratyfikacyjnego umów Światowego Związku Pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.

Poz. 317. Oświadczenie Rządowe z dnia 4 kwietnia 1938 r. w sprawie złożenia przez Unię Południowo-Afrykańską dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji sanitarnej z dnia 12 kwietnia 1933 r., dotyczącej żeglugi powietrznej.

Poz. 318. Oświadczenie Rządowe z dnia 4 kwietnia 1938 r. w sprawie złożenia przez Holandię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 29 maja 1933 r. o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych.

Poz. 319. Oświadczenie Rządowe z dnia 14 kwietnia 1938 r. w sprawie złożenia przez Szwecję dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r.

---

z 1 czerwca Nr 38 Rok 1938

Poz. 320. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zmiany rozporządzenia o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu.

Na podstawie art. 5 ust. (1) i ust. (4) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 359), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej" (Dz. U. R P. Nr 64, poz. 597) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 20 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1933 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 13, poz. 103) punkt 1) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. odległość nowo zakładanego cmentarza od zabudowań mieszkalnych oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia, powinna być co najmniej 150 m, w osiedlach zaś lub w ich dzielnicach, które posiadają lub zakładają wodociągi gminne lub inne publiczne, odległość ta może być zmniejszona do 50 m.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 321. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie przymusowego umieszczania w przytułkach i domach pracy przymusowej w województwie łódzkim.

Na podstawie art. 34 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 823) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823) dotyczące przymusowego umieszczania w przytułkach i domach pracy przymusowej będą wykonywane na obszarze województwa łódzkiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w mieście Łodzi z dniem 1 czerwca 1938 r., na pozostałym zaś obszarze województwa łódzkiego — z dniem 1 czerwca 1940 r.

Poz. 322. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 maja 1938 r. o warunkach służby przygotowawczej i zasadach odpowiedzialności służbowej kandydatów na szeregowych Policji Województwa Śląskiego przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

Poz. 323. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Komunikacji w sprawie odbywania w roku 1938 służby pracy na podstawie art. 79 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 79 i 195 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Obowiązkowi odbycia służby pracy w myśl art. 79 podlegają ci poborowi uznani za zdolnych do zasadniczej służby wojskowej (kat. A), którzy w myśl art. 78 w związku z art. 192 mają prawo do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

(2) Szkoły (zakłady naukowe) i egzaminy, których ukończenie lub złożenie uprawnia do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej wymienia załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 lipca 1937 r. o zakładach naukowych tudzież egzaminach, których ukończenie lub złożenie uprawnia do skróconej służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 453).

§ 3. (1) Służbę pracy odbywa się w Junackich Hufcach Pracy zorganizowanych na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515) i rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej z dnia 10 lutego 1937 r. w tej samej sprawie (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 99).

(2) Służbę pracy można odbywać również w innych organizacjach, które określa Minister Spraw Wojskowych drogą szczególnego zarządzenia o powołaniu do służby pracy.

§ 4. (1) Służbę pracy odbywa się przed wcieleniem do szeregów, przez czas 4 tygodni.

(2) W Junackich Hufcach Pracy służbę pracy odbywa się w następujących terminach:

a) od dnia 20 czerwca do dnia 17 lipca 1938 r.,

b) od dnia 20 lipca do dnia 16 sierpnia 1938 r.,

c) od dnia 19 sierpnia do dnia 15 września 1938 r.

(3) Termin odbywania służby pracy w innych organizacjach określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych

§ 5. (1) Poborowi zamierzający poddać się egzaminowi konkursowemu celem przyjęcia do szkół wyższych mają zgłosić tę okoliczność przedstawicielowi wojska i marynarki wojennej w komisji poborowej, który okoliczność tę wpisuje do ewidencji wojskowej.

(2) Poborowy, który zgłosił zamiar poddania się egzaminowi konkursowemu, nie będzie wzywany do służby pracy w terminie uniemożliwiającym mu poddanie się temu egzaminowi.

§ 6. Do służby pracy powołują na podstawie szczególnego zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych powiatowi komendanci uzupełnień według rozdzielnika przydziału do poszczególnych jednostek organizacyjnych Junackich Hufców Pracy.

§ 7. Powołanie do służby pracy następuje imiennymi kartami powołania, określającymi:

a) termin (dzień i godzinę) oraz miejsce stawienia się do służby pracy,

b) rygory karne z powodu niedopełnienia obowiązku stawiennictwa.

§ 8. Powołani do służby pracy korzystają z przejazdu na koszt Skarbu Państwa z miejsca zamieszkania (pobytu) do miejsca stawienia się w sposób i na warunkach, przysługujących powołanym do czynnej służby wojskowej w myśl § 402 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 757).

§ 9. (1) Niestawienie się do służby pracy może być usprawiedliwione obłożną chorobą wezwanego.

(2) W razie niemożności stawienia się z powodu obłożnej choroby do służby pracy poborowy zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, dołączając do zawiadomienia otrzymaną kartę powołania oraz świadectwo lekarskie, stwierdzające obłożną chorobę i niemożność stawienia się.

(3) Świadectwo lekarskie powinno być wystawione przez lekarza urzędowego; w razie niemożności uzyskania takiego świadectwa należy przedstawić świadectwo lekarza prywatnego. Koszty świadectwa lekarskiego ponosi poborowy.

(4) W świadectwie lekarskim należy stwierdzić:

a) że powołany jest obłożnie chory (z dokładnym podaniem rodzaju choroby);

b) że stwierdzona obłożna choroba czyni poborowego niezdolnym do stawienia się do służby pracy;

c) przypuszczalny czas trwania obłożnej choroby.

§ 10. (1) Powiatowy komendant uzupełnień po otrzymaniu zawiadomienia poborowego i świadectwa lekarskiego, stwierdzającego niemożność stawienia się do służby pracy postępuje w sposób następujący:

a) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba nie wyklucza możliwości powołania poborowego do służby pracy w innym terminie — przesuwa termin stawienia się poborowego;

b) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba wyklucza możliwość powołania poborowego do służby pracy przed odbyciem zasadniczej służby wojskowej — zwalnia poborowego od służby pracy;

c) jeżeli według świadectwa lekarskiego obłożna choroba jest tego rodzaju, iż w jej następstwie zdolność poborowego do służby wojskowej ulegnie zasadniczej zmianie (zmiana kategorii) — zwraca się do powiatowej władzy administracji ogólnej o ponowne zbadanie z urzędu przez komisję poborową zdolności poborowego do służby wojskowej.

(2) O zarządzeniach wydanych w myśl ust. (1) lit. b), c), powiatowy komendant uzupełnień zawiadamia komendanta jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy, do której poborowy został powołany.

§ 11. (1) W razie niestawienia się wezwanego do służby pracy bez usprawiedliwionych powodów w czasie i miejscu określonym w karcie powołania, komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, który zwraca się do powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania (pobytu) poborowego o przymusowe doprowadzenie.

(2) Niezależnie od przymusowego doprowadzenia należy wszcząć przeciw poborowemu postępowanie karne o wykroczenie z art. 171 lit. b); w razie skazania za to przestępstwo powiatowa władza administracji ogólnej zawiadamia o tym powiatowego komendanta uzupełnień, który w myśl art. 82 ust. (1) lit. b) pozbawia poborowego prawa do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

§ 12. (1) O ukończeniu lub nieukończeniu przez poborowego służby pracy komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy zawiadamia powiatowego komendanta uzupełnień, który dane te wpisuje do ewidencji wojskowej.

(2) W razie nieukończenia przez poborowego służby pracy należy w zawiadomieniu do powiatowego komendanta uzupełnień wyraźnie podać, czy nieukończenie służby pracy nastąpiło z winy, czy też bez winy poborowego.

(3) Za nieukończenie służby pracy z własnej winy uważa się wydalenie ze służby pracy orzeczone w trybie postępowania dyscyplinarnego w myśl art. 16 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515).

(4) W razie nieukończenia przez poborowego służby pracy z jego winy, powiatowy komendant uzupełnień pozbawia poborowego prawa do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

§ 13. (1) Nieodbycie służby pracy nie będzie przeszkodą w przyznaniu poborowemu prawa do skróconej zasadniczej służby wojskowej, jeżeli:

a) nieodbycie służby pracy nastąpiło z powodu zwolnienia poborowego z tej służby bez jego winy;

b) do służby pracy nie został powołany.

(2) Niepowołanie do służby pracy powiatowy komendant uzupełnień wpisuje do ewidencji wojskowej.

§ 14. Służbę pracy odbywa się w sposób, jaki określają szczególne zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 15. (1) Obowiązani do służby pracy otrzymują zaświadczenia o odbyciu tej służby, o nieodbyciu jej bez własnej winy oraz w przypadku niepowołania ich do służby pracy.

(2) Zaświadczenia o odbyciu służby pracy oraz zaświadczenia o nieodbyciu jej bez własnej winy wydaje komendant jednostki organizacyjnej Junackich Hufców Pracy, do której poborowy został powołany. Zaświadczenia o niepowołaniu do służby pracy wydaje powiatowy komendant uzupełnień.

§ 16. Przy zwolnieniu ze służby pracy przysługuje poborowym przejazd koleją na koszt Skarbu Państwa z miejsca służby do miejsca zamieszkania (pobytu) w sposób i na warunkach przysługujących żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej.

§ 17. Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące Junackich Hufców Pracy stosują się odpowiednio do organizacyj określonych przez Ministra Spraw Wojskowych w myśl § 3 ust. (2).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 324. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 maja 1938 r. w sprawie przystąpienia Brazylii, Litwy, Iraku, Syjamu i Łotwy do protokołu z dnia 6 listopada 1936 r., dotyczącego przepisów o akcji wojennej łodzi podwodnych.

Poz. 325. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 maja 1938 r. o przyrównaniu we Francji niektórych dni powszednich do ustawowych dni świątecznych zgodnie z konwencją z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie jednolitej ustawy o czekach.

Poz. 326. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 maja 1938 r. o uchyleniu przez Francję jednego z zastrzeżeń zgłoszonych przy przystąpieniu do konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych.

---

z 8 czerwca Nr 39 Rok 1938

Poz. 327. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień protokołu dodatkowego z dnia 22 kwietnia 1938 r. do protokołu taryfowego między Polską a Estonią z dnia 19 lutego 1938 r.

Poz. 328. Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 29 kwietnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwalniania od dodatku drogowego i opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego olejów mineralnych, spirytusu i benzolu, przeznaczonych do napędu pojazdów mechanicznych przedstawicielstw dyplomatycznych i zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych.

Poz. 329. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1938 r. o budowie i stanie technicznym przenośnych zbiorników do gazów sprężonych, skroplonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem.

Poz. 330. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 25 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Komunikacji o uzupełniającej służbie wojskowej.

Na podstawie art. 195 w związku z art. 107 — 112 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Do pełnienia uzupełniającej służby wojskowej są obowiązani:

a) mężczyźni — od dnia stawienia się do rejestracji w myśl art. 16 do dnia stawienia się na komisję poborową;

b) poborowi i ochotnicy, którzy otrzymali kategorię A, ponadkontyngentowi oraz poborowi, zaliczeni do służby w pospolitym ruszeniu lub do pomocniczej służby wojskowej, — od chwili ogłoszenia im orzeczenia właściwej władzy, uznającego ich za zdolnych do służby wojskowej, do chwili zaliczenia ich do stanu faktycznego jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych, na podstawie osobistego zgłoszenia się do służby (wcielenia);

c) podoficerowie i szeregowcy stale urlopowani w myśl art. 74, podoficerowie i szeregowcy, urlopowani na ściśle określony termin wskutek czasowej niezdolności do czynnej służby wojskowej, oficerowie, podoficerowie i szeregowcy rezerwy, pospolitego ruszenia lub pomocniczej służby wojskowej — od chwili faktycznego zwolnienia ich z czynnej służby wojskowej do chwili ponownego zaliczenia ich do stanu faktycznego jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych na podstawie osobistego zgłoszenia się do służby (wcielenia).

§ 3. (1) Podstawą ustalenia ilości osób obowiązanych do odbycia uzupełniającej służby wojskowej mogą być:

a) wykazy osób obowiązanych do odbycia uzupełniającej służby wojskowej zestawione przez władze, organizacje, instytucje itp., określone przez Ministra Spraw Wojskowych w zarządzeniu o powołaniu, albo

b) listy rejestracyjne, zestawione przez komisje rejestracyjne w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego.

(2) Wykazy lub listy rejestracyjne mogą obejmować poszczególne grupy osób obowiązanych do odbycia uzupełniającej służby wojskowej stosownie do wydawanych każdorazowo w tym przedmiocie zarządzeń Ministra Spraw Wojskowych.

§ 4. (1) Rejestrację osób, obowiązanych do odbycia uzupełniającej służby wojskowej, zarządza Minister Spraw Wojskowych.

(2) Rejestrację przeprowadzają władze wojskowe (komisje rejestracyjne) określone przez Ministra Spraw Wojskowych lub władze cywilne określone przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 5. (1) Powołanie do rejestracji następuje za pomocą publicznych obwieszczeń lub w inny sposób, określony przez Ministra Spraw Wojskowych.

(2) W zarządzeniu rejestracji należy wskazać:

a) termin stawienia się do rejestracji (dzień, godzinę) oraz miejsce (miejscowość i lokal);

b) jakie dokumenty obowiązany do odbycia uzupełniającej służby wojskowej ma przynieść ze sobą do rejestracji;

c) rygory karne w razie nieuczynienia zadość obowiązkowi stawienia się do rejestracji.

(3) Minister Spraw Wojskowych może zarządzić podanie do wiadomości interesowanych również innych danych.

§ 6. (1) Niestawienie się do rejestracji może być usprawiedliwione obłożną chorobą wezwanego.

(2) W razie niemożności stawienia się do rejestracji z powodu obłożnej choroby należy zawiadomić o tym komisję rejestracyjną, dołączając do zawiadomienia świadectwo lekarskie lekarza urzędowego, stwierdzające obłożną chorobę, niezdolność do stawienia się i przypuszczal-

ny czas trwania choroby. Ewentualne koszty świadectwa lekarskiego ponosi wezwany.

(3) Komisja rejestracyjna może na podstawie świadectwa lekarskiego przesunąć wezwanemu termin stawienia się do rejestracji, a nawet — jeżeli stosunek jego do służby wojskowej nie został ustalony — zwolnić od rejestracji. W razie stwierdzenia choroby powodującej zasadniczą zmianę zdolności do służby wojskowej u osób, których stosunek do tej służby został ustalony, komisja rejestracyjna ma spowodować ponowne zbadanie zdolności do służby wojskowej powołanego w myśl obowiązujących przepisów.

(4) W razie stwierdzenia na podstawie świadectwa lekarskiego, iż wezwany jest zdolny do osobistego zgłoszenia się, komisja rejestracyjna może zarządzić przymusowe doprowadzenie wezwanego przez powiatową władzę administracji ogólnej.

§ 7. (1) Minister Spraw Wojskowych w zarządzeniu o rejestracji może zezwolić, aby osoby, które z przyczyn od nich niezależnych nie mogą stawić się przed komisją rejestracyjną osobiście, uskuteczniły zgłoszenie pisemne.

(2) Warunki i sposób pisemnego zgłoszenia należy w obwieszczeniu o rejestracji lub też w pisemnym wezwaniu do rejestracji określić szczegółowo.

§ 8. (1) Osoby, które zgłosiły się do rejestracji, a których stosunek do służby wojskowej w myśl ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym nie został jeszcze ostatecznie ustalony, poddaje komisja rejestracyjna badaniu lekarskiemu celem określenia, czy badany jest zdolny do odbycia uzupełniającej służby wojskowej.

(2) Orzeczenie o zdolności do odbywania uzupełniającej służby wojskowej wydaje jeden lekarz urzędowy według instrukcji Ministra Spraw Wojskowych i w trybie postępowania określonego tą instrukcją.

§ 9. (1) Osoba uznana za niezdolną do uzupełniającej służby wojskowej jest wolna od obowiązku pełnienia tej służby do czasu ostatecznego ustalenia jej stosunku do służby wojskowej na ogólnych zasadach przez komisję poborową.

(2) Orzeczenie lekarskie wydane w myśl § 8 nie zwalnia od dopełnienia obowiązku stawienia się do poboru na zasadach ogólnych.

§ 10. O orzeczeniu lekarskim, wydanym w myśl § 8, komisja rejestracyjna zawiadamia władzę, w której rejestrze poborowych lub liście poborowych figuruje dana osoba, — celem przeprowadzenia rzeczowego wpisu w rejestrze lub w liście poborowych.

§ 11. Po przyjęciu zgłoszeń do rejestracji i po przeprowadzeniu badań lekarskich komisja rejestracyjna sporządza listę rejestracyjną, w której umieszcza osoby obowiązane do uzupełniającej służby wojskowej a mianowicie:

a) których stosunek do służby wojskowej został ostatecznie ustalony oraz

b) których stosunek do służby wojskowej nie został ostatecznie ustalony, a które zostały uznane za zdolne do odbycia uzupełniającej służby wojskowej

§ 12. (1) Podstawę powołania do uzupełniającej służby wojskowej stanowią bądź to wykazy osób zestawione przez władze, instytucje, organizacje w myśl § 3 ust. (1) lit. a), bądź też listy rejestracyjne, zestawione w trybie §§ 4—11.

(2) Wykazy lub listy rejestracyjne przesyła się władzom wojskowym, wskazanym przez Ministra Spraw Wojskowych w zarządzeniu o powołaniu do uzupełniającej służby wojskowej.

§ 13. (1) Powołanie do uzupełniającej służby wojskowej przeprowadzają władze wojskowe, do których w myśl § 12 ust. (2) zostały przesłane wykazy lub listy rejestracyjne osób obowiązanych do uzupełniającej służby wojskowej.

(2) Powołanie do uzupełniającej służby wojskowej następuje za pomocą publicznych obwieszczeń lub za pomocą imiennych kart powołania.

(3) W powołaniu należy wskazać:

a) termin i miejsce stawienia się do służby,

b) czas trwania uzupełniającej służby wojskowej lub jej okresu,

c) rygory karne z powodu niestawienia się do służby.

(4) Przy określaniu czasu trwania uzupełniającej służby wojskowej lub jej okresu (ust. (3) lit. b)) należy podać, czy chodzi o powołanie na kurs lub obóz, czy też na ćwiczenia odbywane w pewnych odstępach czasu.

§ 14. Powołani do słuzby korzystają z przejazdu na koszt Skarbu Państwa z miejsca zamieszkania (pobytu) do miejsca stawienia się — w sposób i na warunkach, przysługujących powołanym do czynnej służby wojskowej w myśl § 402 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 83, poz. 757).

§ 15. (1) Władza wojskowa, powołująca do uzupełniającej służby wojskowej, może na prośbę wezwanego zarządzić odroczenie tej służby lub przesunięcie terminu jej odbywania na okres późniejszy, jeżeli przytoczone przez wezwanego motywy zasługują na uwzględnienie.

(2) W szczególności, należy udzielić zezwolenia na przesunięcie terminu odbywania ćwiczeń, gdy odbywanie ich w terminie wyznaczonym mogłoby narazić obowiązanego do ich odbywania lub też jego rodzinę na dotkliwy uszczerbek w zarobkowaniu lub też obowiązanego do odbywania ćwiczeń na znaczne trudności w odbywaniu lub ukończeniu studiów.

(3) Również wypadki choroby lub śmierci w rodzinie obowiązanego do ćwiczeń i związana z tym konieczność opieki nad rodziną są wystarczającym powodem przesunięcia terminu ćwiczeń na okres późniejszy.

§ 16. (1) Niestawienie się do służby może być usprawiedliwione tylko obłożną chorobą wezwanego.

(2) W razie niemożności stawienia się z powodu obłożnej choroby do służby należy zawiadomić o tym władzę wojskową powołującą do służby, dołączając do zawiadomienia otrzymane wezwanie oraz świadectwo lekarskie, stwierdzające obłożną chorobę i niezdolność do stawienia się.

(3) Świadectwo lekarskie powinno być wystawione przez lekarza urzędowego; w razie niemożności uzyskania takiego świadectwa należy przedstawić świadectwo lekarza prywatnego, na którym przełożony gminy powinien stwierdzić powody niemożności uzyskania świadectwa urzędowego. Koszty świadectwa lekarskiego ponosi powołany.

(4) W świadectwie lekarskim należy stwierdzić:

a) że powołany jest obłożnie chory (z dokładnym podaniem rodzaju choroby);

b) że stwierdzona choroba czyni powołanego niezdolnym do stawienia się do służby;

c) przypuszczalny czas trwania obłożnej choroby.

§ 17 (1) Władza wojskowa po otrzymaniu zawiadomienia powołanego i świadectwa lekarskiego stwierdzającego niemożność stawienia się do służby, może zależnie od treści świadectwa zwolnić powołanego całkowicie od obowiązku odbywania uzupełniającej służby wojskowej, zwolnić go na określony przeciąg czasu lub zarządzić przesunięcie terminu odbywania tej służby.

(2) Jeżeli świadectwo lekarskie stwierdza lub też jeżeli z niego wynika, iż obłożna choroba powoduje zasadniczą zmianę zdolności do służby wojskowej, a dotyczy osoby, której stosunek do służby wojskowej został ostatecznie ustalony, wówczas władza wojskowa, która otrzymała świadectwo lekarskie, powoduje ponowne zbadanie stanu zdrowia powołanego i jego zdolności do służby wojskowej stosownie do przepisów §§ 169 — 174 i 373 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. z Nr 83, poz. 757).

§ 18. (1) Czas trwania uzupełniającej służby wojskowej określa Minister Spraw Wojskowych każdorazowo w zarządzeniu o powołaniu do tej służby.

(2) Uzupełniająca służba wojskowa — zarówno o ile chodzi o ćwiczenia przygotowawcze jak i doskonalące — może być podzielona przez Ministra Spraw Wojskowych na pewne okresy; w tym przypadku powołanie do uzupełniającej służby wojskowej następuje na oznaczony okres, którego czas trwania określa Minister Spraw Wojskowych każdorazowo w zarządzeniu o powołaniu do uzupełniającej służby wojskowej.

(3) Oznaczony przez Ministra Spraw Wojskowych okres uzupełniającej służby wojskowej może być wypełniony całkowicie (bez przerw) czynną służbą wojskową w formie kursów lub obozów albo też w okresie tym czynna służba wojskowa może być pełniona w pewnych odstępach czasu w formie krótkich ćwiczeń wojskowych przewidzianych programem szkolenia i podanych do wiadomości powołanych przez władze szkolące.

(4) Odbycie tylko okresu uzupełniającej służby wojskowej nie jest wypełnieniem obowiązku, wynikającego z art. 107 ust. (1).

§ 19. (1) Osoby, które odbyły uzupełniającą służbę wojskową lub jej okres oznaczony przez Ministra Spraw Wojskowych w sposób i przez czas przepisany, otrzymują zaświadczenia, wystawiane przez jednostki organizacyjne szkolące.

(2) Odbycie uzupełniającej służby wojskowej należy wpisać do wojskowych dokumentów ewidencyjnych.

§ 20. Po ukończeniu uzupełniającej służby wojskowej lub jej okresu przysługuje zwolnionym przejazd koleją na koszt Skarbu Państwa z miejsca służby do miejsca zamieszkania (pobytu) — w sposób i na warunkach przysługujących żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do chwili wydania ogólnego rozporządzenia w sprawie wykonania ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 30 maja Nr 122 Rok 1938

Poz. 205. Wykaz długów Państwa i przez Państwo przyjętych gwarancyj finansowych na dzień 1 kwietnia 1938 r.

z 31 maja Nr 123 Rok 1938

Poz. 206. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1938 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 207. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji Nr L-IV 913/6/38 z dnia 21 maja 1938 r. w sprawie czasowego zamknięcia do użytku publicznego lotniska w Grodnie.

Poz. 208. Obwieszczenie Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 9 maja 1938 r. o wolnych stanowiskach sędziowskich w Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

z 1 czerwca Nr 124. Rok 1938

Poz. 209. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Kołomyi.

z 2 czerwca Nr 125 Rok 1938

Poz. 210. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Wysokiego Litewskiego.

Poz. 211. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1938 r. o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów i posterunków celnych.

z 3 czerwca Nr 126 Rok 1938

Poz. 212. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 19 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia typów szkiełka odblaskowego rowerowego.

z 4 czerwca Nr 127 Rok 1938

Poz. 213. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 214. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 215. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 216. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.

NAKŁADEM MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

POD KIEROWNICTWEM

inż. arch. MIECZYSŁAWA SURWIŁŁY

WYDANE ZOSTAŁO DZIEŁO

ANALIZA ROBÓT BUDOWLANYCH

Dzieło to składa się z 2 części:

Część 1. Podstawy analityczne robót budowlanych.

Część 2. Przedmiar, analiza cen i kosztorys robót budowlanych.

Ogólna objętość dzieła wynosi 800 stron (50 arkuszy) formatu znormalizowanego A^4 (210 × 297).

„Analiza Robót Budowlanych“ w myśl okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 18 z dnia 11.V.1938 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 15/38) normować będzie stosunek między budującymi władzami, podległymi Ministerstwu Spraw Wewnętrznych a wykonawcami budowli; obejmuje ona w części 1-ej ustalone normy wydajności robocizny i zużycia materiałów budowlanych, niezbędne do jednolitego traktowania na terenie całej Rzeczypospolitej przy sporządzaniu kosztorysów na roboty budowlane, zaś w części 2-ej orientacyjny przykład zastosowania tych norm według jednego ustalonego typu sporządzania przedmiaru do obliczenia ilości robót, analizy cen i kosztorysu tych robót.

Cena obydwu części wynosi zł 18.

Wymienione dzieło nabyć można wyłącznie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w Warszawie, Nowy Świat 69, Dzien. Urzęd. Min. Spraw Wewnętrznych (tel. 663-97) lub zamawiać drogą wpłaty na konto czekowe w P. K. O. Nr 30.197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych“ z podaniem tytułu wpłaty i adresu zamawiającego.